

पिकांमधील विविध अन्नद्रव्यांची कार्ये

डॉ. भीमराव कांबळे,
डॉ. संजय तोडमल

आवश्यक अन्नद्रव्यांची
कमतरता असेल तर पीक
आपली शाकीय व पुनरुत्पादक
अवस्था पूर्ण करू शकत नाही.
आवश्यक असलेल्या एखाद्या
अन्नद्रव्याची गरज दुसऱ्या
अन्नद्रव्यामुळे भागवली जाऊ
शकत नाही. तसेच आवश्यक
अन्नद्रव्ये ही पिकांच्या
जीवनक्रियेत प्रत्यक्ष भाग
घेतात. पिकांना आवश्यक
असणारी अन्नद्रव्ये किती
प्रमाणात आवश्यक असतात
यावरून त्याचे वर्गीकरण केले
जाते.



उसातील लोहाची कमतरता.

कॅलिंगाअम, मॅनेशिअम यांचा समावेश होतो.
सूक्ष्मअन्नद्रव्यांमध्ये लोह, जस्त, तांबे, मांगल,
निकेल, मॉलिंडेनम, बोरोन आणि क्लोरीन
यांचा समावेश आहे.

किंवा मुळांवर लक्षणे दिसून येतात.
अशा परिस्थितीत शक्य तेथे जमिनीतून
अथवा फवारणीद्वारे अन्नद्रव्ये व्यवस्थापन
केल्यास पीक उत्पादनात होणारे संभाव्य
नुकसान टाळता येक शकते. तथापि, जर
पेरेणीच्या वेळी अथवा लागवडीच्या वेळी
अन्नद्रव्यांचे व्यवस्थापन शिफारसीप्रमाणे
केले नाही तर पीक उत्पादनात घट
झाल्याचे दिसून येते.

पाण्यात विराळज्ञारी खते पिकांच्या
पानांवर फवारणीद्वारे देऊ शकतो.
फवारणीद्वारे दिलेली अन्नद्रव्ये परंपराद्वारे
शोषली जाऊन ती पिकांच्या वाढीसाठी
उलझ्य होतात. अशा पद्धतीने आपण
पीकवाढीच्या काळात कमतरतेच्या
लक्षणांवरून एक किंवा अधिक
अन्नद्रव्यांची पिकास असलेली गरज
शीघ्रतेने भागवू शकतो.

फवारणीद्वारे अन्नद्रव्ये व्यवस्थापन करताना
वातावरणातील घटक उदा. तापमान,

आर्द्धता, सूर्यप्रकाश, वान्याचा वेग
इयादी घटक विचारात घेणे आवश्यक
असते. काण हे वातावरणातील घटक
पिकांवरे अन्नद्रव्यांचे शोषण आणि वहन
यावर परिणाम करत असतात. पानांवर
फवारणीद्वारे अन्नद्रव्ये व्यवस्थापन
हे जमिनीद्वारे करत असलेल्या खत

व्यवस्थापनास पूरक असते. फवारणीद्वारे
अन्नद्रव्ये व्यवस्थापन करत असताना
फवारणीसाठी वापरप्यात येणाऱ्या खते व
पाणी यांच्या द्रावणाची तीव्रता ही लक्षात
घेणे आवश्यक असते. फवारणीसाठी
खताच्या द्रावणाची तीव्रता ही साधाणत:
१ ते २ टक्क्यांपर्यंत असते. दोन टक्क्यांपेक्षा
जास्त तीव्रतेचे द्रावण वापरल्यास माने
करपण्यातील संभावना अधिक असते.

डॉ. भीमराव कांबळे,

१४०४४५४६८

(मृद विज्ञान विभाग, महात्मा फुले कृषी
विद्यापीठ, राहुरी, जि. अहिल्यानगर)

मूळ लक्ष्यांच्या आधुनिक आवर्त
सारणीमध्ये १८८ मूलद्रव्यांचा
समावेश आहे. निसर्गात
आढळण्यान्या १८ मूलद्रव्यांपैकी ३२
मूलद्रव्ये ही शुद्ध स्वरूपात आढळतात
आणि उरलेली संयुग स्वरूपात असतात.
आधुनिक आवर्तसारणीमधील बहुतेक
मूलद्रव्ये ही पृथ्वीच्या वरील कवचामध्ये व
मातीत वेगवेगळ्या प्रमाणात आढळून येतात.
यामधील जवळपास ७० मूलद्रव्ये वनस्पतीत
आढळतात. असे असले तरी १७ मूलद्रव्ये
ही पिकांसाठी आवश्यक अन्नद्रव्ये म्हणून
ओळखली जातात. यामध्ये काबन, हायड्रोजन,
ऑक्सिजन, नत्र, स्फुरद, पालाश, कॅल्शिअम,
गंधक, मॅनेशिअम, लोह, मांगल, जस्त, तांबे,
बोरोन, मॉलिंडेनम, निकेल, क्लोरीन यांचा
समावेश होतो. या अन्नद्रव्यांमध्ये ऑक्सिजन,
काबन आणि हायड्रोजन हे अन्नद्रव्ये हवा व
पाण्याद्वारे पिकांना पिलतात. या व्यतिरिक्त
ठर्वीत अन्नद्रव्ये येके मुळांद्वारे जमिनीतून
शोणून घेतात. ज्या अन्नद्रव्यांशिवाय पैक
आपला जीवनक्रम पूर्ण करू शकत नाही त्याला
आपण आवश्यक अन्नद्रव्ये म्हणतो.

आवश्यक अन्नद्रव्यांची कमतरता असेल
तर पीक आपली शाकीय व पुनरुत्पादक
अवस्था पूर्ण करू शकत नाही. आवश्यक
असलेल्या एखाद्या अन्नद्रव्यांची गरज दुसऱ्या
अन्नद्रव्यामुळे भागवली जाऊ शकत नाही.
तसेच आवश्यक अन्नद्रव्ये ही पिकांच्या
जीवनक्रियेत प्रत्यक्ष भाग घेतात. पिकांना
आवश्यक असणारी अन्नद्रव्ये किती प्रमाणात
आवश्यक असतात यावरून त्याचे वर्गीकरण
केले जाते. यामध्ये मुख्य अन्नद्रव्ये म्हणजे नत्र,
स्फुरद, पालाश, दुय्यम अन्नद्रव्ये म्हणजे गंधक,